

پیام رهبر معظم انقلاب

در پی قهرمانی مقتدرانه تیم ملی کشتی فرنگی ایران در جهان

ملت را شادمان و کشور را آبرومند کردید

حضرت آیت‌الله‌العظمی‌خامنه‌ای در پیامی باتبریک قهرمانی تیم ملی کشتی فرنگی در جهان، از «ورزشکار، مربی و مدیر» برای شادمان کردن ملت و آبرومند کردن کشور تشکر کردند.

متن پیام‌رهبر معظم انقلاب‌به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

به‌جوانان قهرمان کشتی فرنگی تبریک می‌گویم.

عزم‌راسخ و کار دشوار شما و برادرانتان در کشتی آزاد، ملت را شادمان و کشور را آبرومند کرد.

از خداوند سربلندی و پیروزی شما را مسئلت می‌کنم و به ورزشکار و مربی و مدیر، آفرین می‌گویم.

سیدعلی خامنه‌ای

۳۰ شهریور ۱۴۰۴

تیم ملی کشتی فرنگی جمهوری اسلامی ایران، پس از ۱۱ سال و برای دومین بار توانست مقتدرانه بر سکوی قهرمانی جهان در مسابقات زاگرب ۲۰۲۵ بایستد.

این نخستین بار در تاریخ ورزش کشورمان است که تیم‌های ملی کشتی آزاد و فرنگی همزمان در یک دوره از مسابقات موفق به کسب عنوان قهرمانی جهان می‌شوند.

یادداشت

حسن بهشتی‌پور
تحلیلگر مسائل سیاسی

ماشه و چند نکته کلیدی که نباید از قلم انداخت

بازگشت تحریم‌های شورای امنیت علیه ایران از مسیر «مکانیسم ماشه» دیگر یک احتمال دور نیست، بلکه با توجه به تحولات اخیر، به سناریو غالب در فضای بین‌المللی تبدیل شده است. در این میان، تحلیل دقیق روندهای پشت پرده نشان می‌دهد اروپایی‌ها بازیگران اصلی این ماجرا نیستند، بلکه آمریکا و اسرائیل به عنوان گردانندگان اصلی، تلاش دارند فضای فشار حداکثری علیه ایران را بازتولید کنند. اگرچه اجرای مکانیسم ماشه پیامدهای سیاسی و حقوقی برای ایران خواهد داشت و کشور را بار دیگر ذیل فصل هفتم منشور سازمان ملل قرار می‌دهد، اما از منظر اقتصادی نباید آن را به مثابه «فاجعه» تلقی کرد. تجربه سال‌های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۴ نشان داد کشور می‌تواند با وجود تحریم‌های سنگین نیز به حیات اقتصادی خود ادامه دهد. نکته کلیدی در شرایط کنونی، آماده‌سازی جامعه برای مواجهه با این وضعیت و اتخاذ سیاست‌های اصلاحی در عرصه اقتصاد و حتی سیاست داخلی و خارجی است.

آنچه اهمیت دارد این است که تحریم‌ها نه با شعار بلکه با تقویت تولید ملی، اصلاح ساختارهای اقتصادی و اتکا به ظرفیت‌های داخلی قابل مدیریت است. در صورت اجرای اصلاحات اقتصادی و تقویت تولید ملی، دستگاه دیپلماسی می‌تواند از شرایط مساعد به وجود آمده در داخل کشور برای تعاملات خارجی خود فضای مثبتی ایجاد کند و به طور قطع مردم را در این مسیر همراه خود خواهد دید و اثرگذاری تحریم‌ها به مراتب کاهش خواهد یافت.

در عرصه بین‌المللی نیز فرصت‌های جدیدی وجود دارد. مواضع روسیه و چین در شورای امنیت مبتنی بر عدم پذیرش مکانیسم ماشه، روزنه‌ای برای ایران گشود. این حمایت‌ها اگر در عمل نیز ادامه یابند، می‌توانند به ایران امکان دهند فشارهای غرب را تا حدودی مهار کند. افزون بر آن، ایران باید از ظرفیت کشورهای عضو بریکس مانند هند، برزیل و آفریقای جنوبی بهره‌برداری کند تا آنان نیز رسماً اعلام کنند تحریم‌ها را به رسمیت نمی‌شناسند یا در عمل بدون آنکه اعلام کنند، تحریم‌های سازمان ملل را نادیده بگیرند. البته این کشورها در نهایت بر اساس منافع ملی خود عمل می‌کنند و ممکن است در لحظات حساس، اولویت‌های دیگری داشته باشند. تاریخچه رأی‌دهی این کشورها در شورای امنیت نیز همیشه حمایت بی‌قید و شرط از ایران نبوده است، بر این اساس بر ضرورت نگاه به امکانات داخلی برای مهار اثرات تحریم‌ها تأکید می‌شود.

تجربه سال‌های گذشته ثابت کرده اصلاحات اقتصادی در زمینه امور بانکی، بیمه، نظام مالیاتی و گمرکی در داخل کشور و سیاست داخلی و خارجی، پیش‌شرط اصلی برای کاستن از اثر بخشی تحریم‌هاست. تنها در این صورت است که می‌توان مسیر «مقاومت فعال» را با پشتوانه مردمی ادامه داد. البته روشن است شرایط امروز ایران به مراتب سخت‌تر از دو دهه گذشته شده، با این حال ظرفیت‌های موجود در کشور به اندازه‌ای زیاد است که می‌توان با اصلاح مدیریت و ایجاد انگیزه قوی در مردم، این دوره دشوار را با موفقیت پشت سر گذاشت.

امروز زمان شماتت کردن سیاست‌های گذشته نیست امروز زمان گروه‌گرایی و تسویه حساب‌های جناحی نیست، امروز زمان ایجاد امید در میان مردم است برای اینکه بتوانند از خاکستر تحریم‌ها، فرصت جدیدی برای کشور ایجاد کنند. در عین حال، حفظ سطحی از همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی نیز ضروری است؛ چراکه قطع همکاری یا خروج از آن بی‌نتی‌نه تنها گرهی را باز نمی‌کند، بلکه شرایط بین‌المللی را برای ایران دشوارتر خواهد کرد. در نهایت، ایران در آستانه یک بزنگاه تاریخی قرار دارد؛ بزنگاهی که راهبرد اصلی در آن نه تقابل صرف، بلکه بازیبینی در سیاست‌ها، تقویت اقتصاد ملی و بهره‌گیری هوشمندانه از فرصت‌های بین‌المللی است. تنها در این چارچوب است که می‌توان پیامدهای سیاسی و حقوقی اسنپ‌بک را مدیریت و کشور را در برابر فشارهای آینده مقاوم کرد.

سیدحسین حسینی | طبق اطلاع‌رسانی انجام شده،

رئیس‌جمهور کشورمان با هدف شرکت در مجمع عمومی سازمان ملل، فردا سه‌شنبه راهی نیویورک شده و صبح چهارشنبه به وقت محلی (عصر به وقت تهران) در صحن سازمان ملل سخنرانی خواهد داشت. مهدی سنایی، مشاور سیاسی رئیس‌جمهور دیروز با بیان این مسئله در تویییتی نوشت: «ایشان دیدار و رایزنی‌هایی نیز با رؤسای کشورهای مختلف و دبیر کل سازمان ملل و نشست‌هایی با اندیشکده‌ها، برخی مجامع و ایرانیان مقیم خواهد داشت». بر اساس تأکید رئیس‌جمهور و برای کاهش هزینه‌ها، ترکیب هیئت‌همراه به حداقل ممکن رسیده و تنها برخی چهره‌های کلیدی سیاسی و رسانه‌ای او را همراهی خواهند کرد. تا به این لحظه همراهی حاجی‌میرزایی؛ رئیس دفتر، طباطبایی؛ معاون اطلاع‌رسانی، سنایی؛ مشاور سیاسی و موسوی؛ معاون تشریفات رئیس‌جمهور و از وزیران و معاونان دولت فقط عراقچی در این سفر اعلام شده است.

■حضوری متفاوت

اما همزمان با انتشار اخبار حضور پزشکیان در نیویورک برخی حاشیه‌ها و درخواست‌ها نیز در خصوص این مسئله در حالت دست به دست شدن است؛ از شایعه تماس و گفت‌وگوی تلفنی مستقیم عراقچی با ویتکاف که از سوی وزیر امور خارجه رسماً رد شد تا پیشنهاد دیدار مستقیم پزشکیان با دونالد ترامپ که چهره‌هایی مانند علی مطهری، محمد عطر یانفر و غلامحسین کر باسچی بر آن تأکید داشتند. افراد مذکور اتفاق اخیر را با هدف رایزنی و حل چالش‌های دیپلماتیک فرصتی مهم ارزیابی و تأکید کردند: رئیس‌جمهور در سفر نیویورک با ترامپ ملاقات کند و گرنه این رخداد فایده‌ای ندارد.

اماچنین مطالبه‌ای در شرایطی طرح می‌شود که حمله‌نظامی به خاک کشورمان و در ادامه، فعال‌سازی مکانیسم ماشه مناسبات میان تهران و غرب را در بن‌بست عجیبی قرار داده است. بر این اساس حضور رئیس‌جمهور در مجمع عمومی سازمان ملل متحد و قرار گرفتن وی پشت تریبون این نهاد از جایگاه نمایندگی ملت ایران اهمیت دوچندانی یافته است. این رخداد الزامات خاص خود را می‌طلبد و از سوی دیگر فرصت‌ها و البته چالش‌هایی را پیش روی کشورمان قرار داده است.

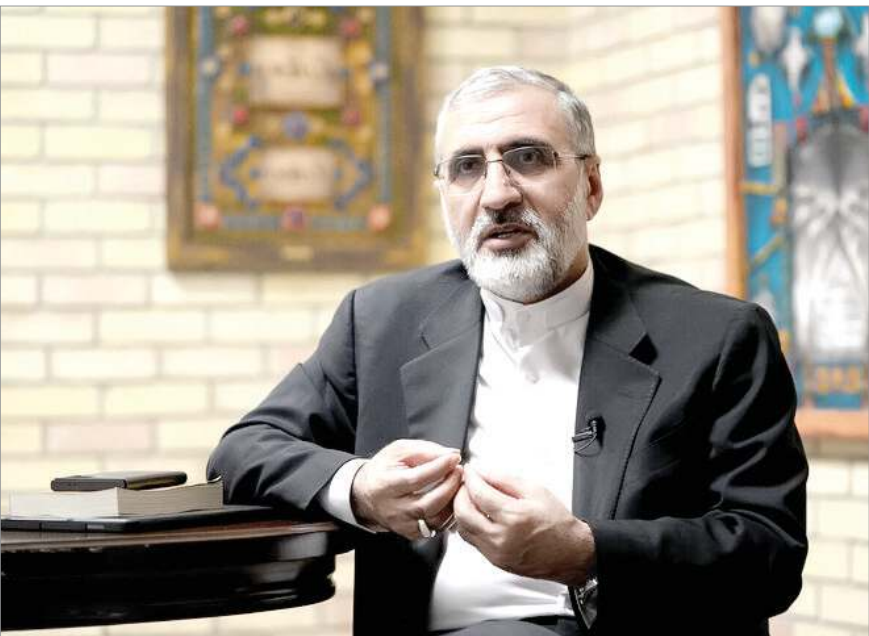
غلامحسین اسماعیلی، رئیس دفتر رئیس‌جمهور در دولت سیزدهم، در گفت‌وگویی اختصاصی با قدس با اشاره به

حرکتش شوک جدیدی به اقتصاد وارد کند.

شوک‌هایی که من را یاد تعبیر آوینی از ماهواره می‌اندازد که خودش در عالم واقع، آن همه ترس ندارد که طنین این خبر در عالم وهم: «ماهواره دارد می‌آید!» و عده‌ای که از ترس مرگ، خودکشی می‌کنند و از هم اکنون فاتحه همه چیز را خوانده‌اند!

اما پس از ۳۵ سال گفت‌وگو با اروپایی‌ها و تحمل یک‌طرفه انتقادات و دغدغه‌هایشان و ۲۲ سال تلاش نافرجام برای افقاع و اعتمادسازی تروئیکای اروپایی و آمریکا و در نهایت مقاومت در برابر تهاجم نظامی نیروی نیابتی آن‌ها در منطقه، قانون روابط بین‌الملل دارد چهره خود را با عریان‌ترین شکل نشان می‌دهد.

هر چند خوش‌خیالی برجام، ساده‌انگاری اعتماد به امضای آمریکا و اعتقاد متوهمانه به همراهی اروپا پایانی نخواهد داشت و غرب‌گرایی نهادینه در بخشی از ساختار و فرهنگ سیاسی، همین امروز هم علاج را نه در وطن، که در گوشه چشم ترامپ به هیئت دیپلماتیک ایرانی در

ایران در این مرحله کاملاً بی‌اعتماد به غرب است و حتی گفت‌وگوهای باواسطه با کشورهای متخلف را هم نمی‌پذیرد. بنابراین در هنگامه این جنایات و تا زمانی که مشخص شود نقش آمریکا در رویدادهای اخیر چه بوده موضوع دیدار پزشکیان و ترامپ جالب و قابل بحث نیست

هم با توجه به شرایط زمانی کنونی به ویژه پس از جنگ ۱۲ روزه و تهاجم رژیم جعلی صهیونیستی و حامی همیشگی آن، آمریکا. این نخستین اجلاس مجمع عمومی پس از این تحولات است و حضور رئیس‌جمهور باید هم شرایط عمومی و هم شرایط اختصاصی را در نظر بگیرد.

■صحنه حسن نیت ایران

رئیس دفتر رئیس‌جمهور در دولت سیزدهم، اظهار کرد: با این اوصاف در وهله نخست، حضور پزشکیان در این اجلاس باید بیانگر صلابت، اقتدار، جایگاه، عزت و سربلندی نظام جمهوری اسلامی باشد، به ویژه پس از انقلاب و دوران مقاومت توأم با نتیجه ملت ایران در برابر تهدیدها راهروهای سازمان ملل می‌بیند، ولی می‌توان امیدوار بود انباشت تجربه تاریخی بتواند فصل دیگری را رقم بزند. فصل تازه‌ای که نگاه جامعه، سیاست و اقتصاد را به جای متغیرها و متشابهات خارجی بر محک‌مات داخلی معطوف کند و بازگشتی هوشمندانه به خویشتن و تکیه بر توان داخلی را رقم بزند. پایانی بر معطلی ۱۰ساله، زیر سایه جنگ، پای‌قول و قرارها برای رفع تحریم که حتی خسارت محضش به همین جا ختم نشد و به حمله نظامی نیز آراسته شد.

این اتفاق هر چه زودتر بیفتد، زودتر تکلیف جامعه مشخص می‌شود و هر لحظه تأخیرش خسارتی دارد که حسابگران باید محاسبه‌اش کنند؛ با همان ضرایبی که خسارت امضا نشدن برجام خسارت‌بار را محاسبه می‌کردند.

البته این بازگشت نه بازگشت انفعالی به ۱۰ سال پیش و بالا بردن دست‌ها در برابر تحریم و انزوا، بلکه بازگشت فعال به زندگی در دنیای جدیدی است که واقعیت عریانش

گفت‌وگوی اختصاصی با غلامحسین اسماعیلی درباره ابعاد اهمیت سفر رئیس‌جمهور به نیویورک

انعکاس پیام حسن نیت ایران در سازمان ملل

و تحریم‌های دشمنان که نیازمند موضعی قاطع و مقتدر مبتنی بر این پیشینه است. اسماعیلی ادامه داد: در وهله دوم، این اتفاق باید بیانگر وضعیت امروز جامعه جهانی و بی‌عملی آن‌ها باشد؛ چه در ارتباط با حمله ناجوانمردانه و جنگ ۱۲ روزه و چه جنگ سه‌ساله نابرابر و نسل‌کشی مردم مظلوم غزه. بی‌تفاوتی و بی‌عملی سازمان‌های بین‌المللی به ویژه آنچه چند شب پیش رخ داد که صرفاً یک رأی آمریکا در برابر ۱۴ رأی دیگر اعضای مجمع عمومی مانع جلوگیری از ادامه نسل‌کشی در غزه شد، باید در این اجلاس به گوش جهانیان رسانده شود. وی معتقد است: این سفر فرصتی است تا جنایت‌های رژیم صهیونیستی با حمایت آمریکا و سرمداران آن و بی‌تفاوتی کشورهای غربی در قبال این جنایت‌ها افشا شود و اقدام‌های ایران در ارائه حسن نیت خود در مذاکرات و همزمان مقابله با تجاوز آمریکا و اسرائیل، برای جامعه جهانی روشن شود.

این حقوق‌دان و سیاستمدار با اشاره به برجام و تعهدات کشورهای غربی گفت: حسن نیت ایران در مذاکرات، تجاوز همزمان آمریکا و اسرائیل، بی‌تفاوتی سه دولت فرانسه، انگلستان و آلمان نسبت به موضوع برجام، موضوعات مربوط به قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل، مکانیسم ماشه و این واقعیت که این کشورها به تعهدات خود عمل نکرده‌اند و امروز با فرار به جلو، ایران را متهم می‌کنند، باید مورد توجه قرار گیرد. این موضع باید هم با کشورهای همسو و هم با کشورهای بی‌طرفی که در این جنایت‌ها نقش نداشته‌اند، برای ایجاد اجماع جهانی و خنثی‌سازی اقدام‌های یک‌جانبه انجام شود. غلامحسین اسماعیلی افزود: شرایط امروز ایجاب می‌کند ضمن استفاده از ظرفیت سازمان ملل برای رساندن پیام ایران به کشورهای مختلف، در ارتباط با کشورهایی که در این جنایات شریک بوده‌اند از جمله رژیم صهیونیستی، آمریکا و برخی کشورهای اروپایی که با بی‌اعتنایی پاسخ داده‌اند، واکنش مقتدرانه و شایسته نشان داده شود.

رئیس دفتر رئیس‌جمهور در دولت سیزدهم در پایان درباره حاشیه‌ها و پیشنهادهای مطرح شده درباره این سفر و درخواست از پزشکیان برای دیدار با ترامپ هم تصریح کرد: ایران در این مرحله کاملاً بی‌اعتماد به آن‌هاست و حتی گفت‌وگوهای باواسطه با کشورهای متخلف را هم نمی‌پذیرد. بنابراین در هنگامه این جنایات و تا زمانی که مشخص شود نقش آمریکا در رویدادهای اخیر چه بوده موضوع جالب و قابل بحثی نیست.

را دیده‌ایم. دنیایی که برای صلحش باید جنگید و برای استقلالش باید به پیروزی بر تحریم‌ها اندیشید و غربش را با شرق به موازنه درآورد.

دکتر شریعتی در «بازگشت به خویشتن»، گرچه دلیل انحطاط ما را در جهل و رکود داخلی می‌بیند، اما باز چاره را تنها در بازگشت به خویشتن و رفع استثمار، استعمار، استضعاف و استثمار می‌شمارد. خویششتی که مسخ شده و امکان بازگشت را از او سلب کرده‌اند، اما تنها دارایی زنده و قابل اتکالی ما در این دنیاست.

بازگشت شیعه‌البنیه بازگشتی سلفی و روبه‌عقب نیست؛ رجعتی رو به جلو است. بازگشتی که می‌تواند از تهدید تحریم، فرصت پیشرفت بسازد و این تجربه تاریخی و بصیرت جمعی را به برکت خون شهدایش به پیشران ملی تبدیل کند.

بازگشت حتی می‌تواند همان خسارت محض را به منفعت محض تبدیل کند. و مگر جز این است که در فرهنگ قرآنی ما «بازگشت» «مبدل سیئات به حسنات است؟

نگاهی به برخی تحلیل‌ها و اخبار غیررسمی درباره آزمایش موشکی جدید کشورمان

استراتژی دفاعی ایران تغییر کرده است؟

نشدن در سازوکارهای رایج از دیگر الزامات پیشرفت صنعت دفاعی است و ابتکار و نوآوری، پایان ندارد. پیشرفت‌ها باید در همه بخش‌های نظامی باشد؛ اگر زمانی حدی از دقت برای موشک‌ها در نظر داشتیم و امروز نیازمند افزایش هستیم، این کار باید انجام شود.

تأکید ایشان به ویژه بر موضوع برد موشکی از همان ابتدا مورد توجه ناظران سیاسی قرار گرفت؛ چراکه تهران پیش از این، حداکثر برد موشک‌های خود را روی ۲ هزار کیلومتر تنظیم کرده‌بود. این نه‌به‌دلیل محدودیت‌های فنی بلکه‌با نیت عدم تحریک کشورهای اروپایی و در راستای اعتمادسازی صورت گرفت؛ دو فاکتوری که با علنی شدن روکرد خصمانه اتحادیه و به ویژه فعال‌سازی مکانیسم ماشه دیگر خاصیت وجودی ندارد.

جالب‌اینکه دقیقاً پس از این فرمان رهبر معظم انقلاب بود که «کمال خرازی» رئیس شورای راهبردی روابط خارجی هم در مصاحبه با المیادین گفت: «ایران اگر تهدیدی وجودی بشود، ممکن است به سمت تغییر دکترین هسته‌ای و خروج از آن پی‌تی حرکت کند. از سویی همه به قدرت موشکی ایران اذعان کرده‌اند. تنها مسئله بُرد موشک‌هاست که تا به حال حساسیت غربی‌ها و اروپایی‌ها لحاظ می‌شد، اما وقتی آن‌ها حساسیت‌های ما را لحاظ نمی‌کنند، دیگر دلیلی ندارد که ما حساسیت آن‌ها را در نظر بگیریم و لذا احتمال اینکه بُرد موشکی ایران بیشتر بشود، هست.» با این تفاسیر اکنون باید بهتر در تصاویر انتشار یافته در فضای مجازی خیره شد؛ آیا این تنها پیام آمادگی نظامی ایران به غرب است یا نمود عینی است از تغییر استراتژی دفاعی و موشکی ایران؟ با توجه به شرایط کنونی و باز گذاشتن دست رژیم صهیونیستی برای تهدید وجودی ایران از سوی غرب، شاید تهران دیگر خود را ملزم به رعایت حساسیت اروپا نمی‌بیند.